

گفت‌وگو با «بهنام باقری» نویسنده کتاب
«سلول‌های بهاری»

فکر می‌کردم پدر سلول‌های بنیادی ایران یک پیرمرد است

یکی از مهم‌ترین پیشرفت‌های کشور ما دستیابی به دانش مهم «سلول‌های بنیادی» است. روایت زندگی و زمانه دانشمند اصلی این علم، خود یک روایت بنیادی در حوزه تاریخ نگاری مخصوصاً تاریخ شفاهی پیشرفت است. به همین بهانه گفت‌وگویی با آقای بهنام باقری کردیم؛ که این روزها کتاب ایشان از سوی هیأت داوران چهاردهمین دوره جایزه جلال آل احمد به‌عنوان یکی از پنج اثر برگزیده در بخش ویژه (نگاهی دیگر) معرفی شده است.

گفت‌وگو: پژمان عرب

یک معرفی اولیه از خودتان بفرمایید؟

بسم الله الرحمن الرحيم. الحمد لله رب العالمين. اللهم صل على محمد و آل محمد و عجل فرجهم. بهنام باقری متولد یک دوازده ۶۶ در روستای علی‌بیگلو از شهرستان شبستر از استان آذربایجان شرقی. کارشی و ارشد را رشته فقه و حقوق دانشگاه امام خمینی قزوین خوندم. کلا ماجرای آمدن در این کار هم جالب است. دانشجو که بودم ازدواج کردم و کاری هم نداشتم و خیلی دنبال کار بودم.

یکی از بچه‌ها یک روزی آمد گفت یکجایی من کار می‌کنم، اسمش موسسه‌اش خاکریز است. برای شهدا کار می‌کنیم یعنی خاطرات شهدا را می‌نویسیم. دنبال نیرو می‌گردیم. اگر دوست داری بیا اینجا کارکن. من هم نیاز به کار داشتم و هم خیلی دوست داشتم برای شهدا کارکنم. گفتم باشد. خیلی خوشحال شدم و گفتم کارش چیست؟ گفت زندگی‌نامه‌ی شهید سید محمد سعید جعفری فرماندهی سپاه کرمانشاه را دارم کار می‌کنم. برایم عجیب بود چون اسمش را هم نشنیده بودم. خیلی مشتاق بودم که بینم چه کسی است. خلاصه آمدیم. آن موقع خاکریز در دانشگاه علم و صنعت بود. مال بسیج بود، از بچه‌های بسیج علم و صنعت، آقای همتی! درسش که تمام شده بود آمده بود خاکریز را زده بود. اولش هم زده بود خاکریز نسل سوم بود، یکی دو سال بعد اسمش

